

Kuğulu Kavsağı ve
Hukuk(suzluk)
Üzerine

S.3

SOBE'ye
Kapak
Olanlar

S.4

Ulus
Hali'nin
Halleri

S.6

Çocuk Dostu
Şehir: Büyüklere
Mesajlar

S.7

ÖNÜM ARKAM SAĞIM SOLUM

07

SOBE

ULAŞILABİLİR BİR KENT İÇİN ENGEL İSTEMİYORUZ. İNSANCA BİR YAŞAM İÇİN KENTİNE SAHİP ÇIK!

SOBE'den

Altmışına merdiven dayadı. Ne günler gördü. Neler geçti başından.

Gençliğinden beri aydınlık, güzel günler için uğraştı. Bencilliği, kişisel çıkarları, haksız kazançları, bozuk düzen zincirinde bir halka olmayı reddetti. Mesleğinin, işinin ehli olmayı, işini en iyi yapmayı ilke edindi. Bilgisini kendine saklamadı, tekelinde tutmadı. Yaşamı boyunca toplum hizmetinde oldu, birikimini toplumla paylaştı. Haktan, doğrudan, halkından, emekten, yoksuldan yana tavır aldı. Başka bir dünyanın müm-kün olduğunu savundu. Mesleği-nin öğretisiyle haksız zenginlikler kazananların karşısına dikildi. İdeallerini siyasetlerin kuyruğuna takmadı. Sağa sola taviz vermedi.

Bu yüzden kızdılar ona.

Sağlıklı kentler olsun istedi. Altyapısı çalışan, yeşil alanları, parkları düşünülmüş, mimari değeri olan yapıları korunmuş, kimlikli kentler için uğraştı. Yaya haklarını, çocuk haklarını, kadınların özgür olduğu kentleri savundu. Engelli dostu bir kent için uğraş verdi. Zihinlerdeki ve yüreklerdeki engelleri aşmaya çalıştı. Küçükklü büyüklü binaların, köprülerin, yolların, meydanların, kaldırımların insan için olduğunu söyledi. İnsan haklarına aykırı ne yapıyorsa uyardı yapanları. Kentlilere, halka anlattı düşüncelerini.

Bu yüzden korktu birileri ondan. Kim korkar Mimarlar Odası'ndan?

Şimdi, 25 Aralık 2011'de yeni bir yaş gününü kutlamaya hazırlanıyor. Altmışına şunun şurasında ne kaldı? Bu yaşına kadar ne günler gördü, neler neler geçti başından.

Nice hükümetler, belediye başkanları gelip gittiler. Nice ihtilâl, darbeler gördü. Geçinme derdine düşerse, parasız kalırsa bizimle uğraşmaz dediler. Yetkilerini, görevlerini kıstılar, yor yoksunluk içinde bıraktılar. Yılmadı. Uyarma, bilgisini ve birikimini doğruları göstermek için kullanma kararından vazgeçmedi.

Bu yüzden sesini kısımaya çalışıyor birileri.

İnşaat hızla "yükseliyor". Anıtkabir'e nispet... Çevreye, kente, Bahçelievler'de yaşayanlara inat... Yapanlara, yaptıranlara, engel olmayanlara, göz yumanlara, "...mış" gibi davrananlara **SOBE!**

Fotoğraf: Mehmet Özer

VAN DEPREMİNDEN SONRA 50 MİMAR 100 İNŞAAT MÜHENDİSİ HASAR TESBİTİ İÇİN VAN'DA...

Verilen haber aynen böyle depremler yaşayan Van'da. Terslik de, işte tam burada.

Depremden önce orada olmalıydı teknik elemanlar, yapıların uzmanları.

Depremden önce siyasiler, valiler, kaymakamlar, belediye başkanları değil, mimarlar-mühendisler olmalıydı yer seçiminde, planlamada, projelendirmede ve yapılaşmada...

Yapılan planlarda, projelerde, Kanunlarda, Kanun Hükmünde Kararnamelerde, Yönetmeliklerde, genelgelerde meslek odalarının, uzmanların görüşleri, önerileri depremden önce alınmalıydı.

Depremden önce merkezde rant değil, insan olmalıydı.

Depremden önce...

Bu dilekler uzayıp gider. Bunlar "keşke" diyebileceğimiz şeyler değildir.

Siyasiler, belediye başkanları ve uygulayıcı idareler tarafından sonucu bilinen ama inatla bilimi, tekniği ve meslek odalarını yok sayan, kendilerine düşman bilen, rant ve para uğruna yasaları ve mahkemece alınan kararları yok sayan gaflet ve delalet içinde olanlardır depremlerin felakete dönüşmesine yol açanlar.

Sözümüz onlara dairdir çoğunlukla...

Tüm bunlara karşın, mimarlar, mühendisler ve onların meslek odaları elbette görevlerinin yerine getirecek, Van'a gidecekler. Pes etmeyecekler, bu zihniyet değişene kadar mücadelelerini sürdürecekler.

Ve bilinmelidir ki;

Meslek odaları rantın sözcüsü değil...

Bilimin ,tekniğin sözcüdür...

Ve halkın hizmetinde olan, demokrasi için mimarlık yapanların, yani yapı yapıcılarının yüreğinde her daim insan sevgisi vardır...

Van'da Çocuk Olmak, Çocuklarla Olmak...

Hava soğuk, çadırlar soğuk, sokaklar soğuk, elini uzatması gereken ihtiyaçları karşılaması gereken devletin eli soğuk... Hükümetin yönetim merkezi Ankara Soğuk. Çocuklar ölüyor yanan çadırlarda, çocukların elleri soğuk... Sahi depremin merkez üssü neresiydi. Van'da çocuklar büyük bir depremle karşı karşıya, bu deprem kırık fay hatlarından kaynaklı değil elbette... merkez üssüde Erciş, yada Van değil...daha üstte...Çözüm getirmeyenlerde, koordinasyon yapamayanlarda...Cinayetlere,ölümlere göz yumanlarda.. Van'da çocuklar var, üşüyorlar, Van'da çocuklar var yürekleri sarsılmış... Van'da çocuklar var, gülüşlerine hüznün karışmış,gözyaşları donuyor ortamın soğukluğunda..

Van'da, çocuklarla olma zamanı, çocuklar için bir şey yapmalı, yapanlara destek olmalı.

Van'daki çocuk çalışması yapan kuruluşların desteğe, gönüllülere ihtiyacı var. Biz önemseydiğimiz iki kuruluşu sizinle paylaşmak istiyoruz. Desteklerinizi esirgemeyeceğiniz umuduyla.

Halkevleri: Van'da çocuk evi oluşturuyorlar, tasarım desteğine, malzeme desteğine, gönüllü eğitmen desteğine ihtiyaçları var: Okul öncesi çocuklarla çalışacak eğitmenler, ilköğretimdeki çocuklarla çalışacak eğitmenler-branş öğretmenleri, yaratıcı drama eğitmeni, dans eğitmeni, halk oyunları eğitmenleri, resim öğretmenleri-ressamlar,müzik öğretmenleri,Tiyatrocular, Ritim eğitmenleri, Doktorlar, Psikologlar,Sanatçılar, Zihinsel ve işitme engelliler öğretmenleri, eğitmenlere yardımcı olacak gönüllüler halkevleri ile iletişime geçebilirler...

İletişim: 419 27 17

<http://vancocukevi.blogspot.com/>

Gündem Çocuk Derneği: Van - Erciş Depremi sonrasında, bölgede yaşayan çocuklara yönelik, "**Çocuğun Katılım Hakkı**" ilkesini temel alarak, ilk etapta 8 hafta sürecek medya çalışmaları başlattılar. Program kapsamında bir haber bloğu oluşturdular. Blogda Çocuk ve gençlerle birlikte güncellenen yazılı ve görsel haberlerin yer almaktadır. Bu kapsamda haftalık gazete, İnternet radyosu ve radyo programları hazırlanması planlanmaktadır. Destek olmak isteyenler için iletişim bilgileri aşağıdadır.

<http://www.ercisingencsesi.blogspot.com/>

Aralık Yumurtaları

BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ

DEVEKUŞU YUMURTASI:

Öğretmen atamalarına, akıllara zarar bir yaklaşımla çözüm bulan "Bu kadar öğretmene ihtiyacımız yok, başka mesleklere yönelsinler" diyen Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'e çözümü ile...

İKİNCİLİK ÖDÜLÜ

TAVUK YUMURTASI:

Arkeolojik, tarihi ve doğal sit alanlarının derecesini düşürerek yapılaşmayı kolaylaştıran Ankara Kültür Varlıkları Koruma Bölge Kurulu'na.

ÜÇÜNCÜLÜK ÖDÜLÜ

BILDİRCİN YUMURTASI:

Depremzedelere "Koskocaman sarayda oturuyorsunuz hiç gel dediğiniz yok" İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin'e.

KUĞULU KAVŞAĞI ve HUKUK(SUZLUK) ÜZERİNE

Kuğulu kavşağı ile Atatürk Bulvarı ve TRT Kavşağı, Ankara Büyükşehir Belediyesi Meclisi'nin 18.08.2006 tarih 164 sayılı 1/5000 ve 1/1000 ölçekli İmar Plan tadilatlarını içeren kararı ile uygulamaya sokularak inşa edilmeye başlanmıştı. Bu süreçte Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi ve Peyzaj Mimarları Odası'nca ortak açılan dava ile, Çankaya Belediye Başkanlığı tarafından açılan dava sonucunda, Ankara 8. İdare Mahkemesi'nin 30.09.2011 tarihinde verdiği kararı ile Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi tarafından 18.08.2006 tarihinde 164 sayılı kararla onaylanan "Atatürk Bulvarı, TRT kavşağı ve Kuğulupark Kavşağına ilişkin 1/5000 ölçekli nazım imar planı değişikliği ve 1/1000 ölçekli uygulama imar planı değişikliği" iptal edilmiş oldu. Karar şu hususları içeriyordu:

"...davalı idarece gerçekleştirilen plan değişikliklerinin yürürlükteki imar mevzuatı hükümlerine göre incelenmesinden; şehircilik ilkelerine uygun olmadığı ve bu plan değişikliğine göre yapılan karayolu alt geçitleri ve bunun gereği tek yön uygulamalarıyla trafiğin kat edeceği yolların uzayacağı (taşıt-km artacağı), yayalara ayrılan kaldırımların çok daralması, yer yer hiç kalmaması, artan eğimler ve dolayısıyla taşıt hızlarının artması ve bu nedenlerle trafik güvenliğinin azalması, bu yapıların zamanla yaratacağı trafik ile yine tıkanacakları ve daha gelişmiş ulaştırma sistemlerinin ve gelişmelerin önünü kesen yapılar oldukları göz önünde tutulursa kamu yararına olmadıkları

Ancak Büyükşehir Belediyesi Başkanı Melih Gökçek tıpkı Akay Kavşağı, Mithatpaşa, ve Meşrutiyet Caddeleri üst geçitlerinde olduğu gibi aynı stratejiyle yargının bu imar

planlarını ve inşaatların yapımını durdurma ve iptal kararlarına rağmen uygulamalara devam ettirmiş ve tamamlamıştır. Hatta yaşadığı bu deneyimlerin ardından Hukuku süreçten kaçmak üzere 35 gün- 70 gün alt –üst geçitlerini tamamladığını da basın açıklamalarından biliyoruz

5 yıl aradan sonra 23.11.2011 tarihinde Ankara Bölge İdare Mahkemesi'nce yürütmesi durdurulan Kuğulu Kavşağı'nın kapatılmasına ilişkin kararın ardından Melih Gökçek tarafından yapılan açıklamalarda ise "5 yıldır trafiğin aktığı ve sorun yaşanmadığı alt geçitlerin neden durdurulduğunu anlamayamadığını" belirttiğini ve bu **HUKUKİ KARAR** doğrultusunda Kuğulu Kavşağını kapatmak zorunda olduğunu ve tüm kentlilerinde kavşağın açılması yönünde davalar açarak bir anlamda kendisine destek isteyen talebini basından hayretle izledik.

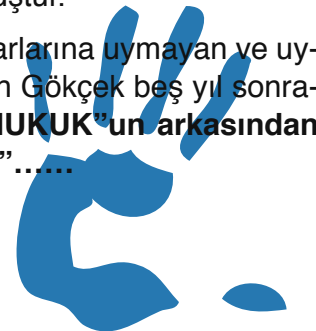
Buraya kadar ki açıklamalarda Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in "Sorunu" nasıl yarattığını ve yine Yarattıran Sorunu çözmek üzere nasıl sorumsuzca ve samimiyetten uzak manevralar yaptığını görmek Ankara da yaşayan kentliler olarak bizleri oldukça üzmüştür.

Beş yıl öncesinde alınan yargı kararlarına uymayan ve uygulamayan Belediye Başkanı Melih Gökçek beş yıl sonrasında ise tam tersine bir tavırla "**HUKUK**"un arkasından dolanarak **GÜNAH ÇIKARTIYOR**".....

Olmadı Sayın Gökçek...

OLMADI...

Hiç Size Yakıştı mı?

SOBE'ye KAPAK

Veya Time Dergisi'nin Son Kapak Fotoğrafı'nın Düşündürdükleri...

Herhangi bir gazete ya da dergiye, kapak konusu olmak önemlidir. Her kapağın arkasında ve buradaki manşette bir derinlik vardır.

Bu derinliği çözebilmek özüne inebilmek, kapağı okuyabilmek, kapağı kim yaptı? niye yaptı? Neden şimdi yaptı? gibi soruları sormadan geçmek, kapaklanmaya, Allah korusun düşmeye neden olabilir!.

Bizim gazetenin ilk sayfasında da kapaktan sobelediklerimiz var. Kimi yayında kapak olmak önemlidir, kimi yayında ise kapak olmak zuldür, tabii ki kapak olan için.

Ha bu arada, dışarıda nereye kapak olurlarsa olsun, evdeki kapakları koleksiyon yaparsanız, dış kapağın bir anlamı kalmaz.

Gazete sobeye kimler kapak oldu?

Ankara'ya Merhaba dediğimiz, **ilk sayımızda**, Reklam-ları ile insanları etkilemeye çalışan, Türkiye'nin köklü bankası İş Bankası, Ulus'ta 1929 yılında İtalyan mimar Gulio Mongeri tarafından yapılan tarihi binasının üst katına gecekondular koyduğu için sobelendi. Türkiye'nin kültürel varlıklarını korumadan sorumlu Kültür Bakanlığı ise soruna duyarsız kaldığı için, denetim yapmadığı için sobelendi. Sobelendikten sonra her iki kurum

da kulağının üstüne yattı, yatmaya da devam ediyor... Sobe'nin kapağı geçerliliğini koruyor.

İkinci kapağımız, Milli Eğitim Bakanlığı'nın, Selçuklu mimarisi ile yaptığı okul binalarıydı, onlar da sorunu kulak arkası edenler arasında yerini aldı, veya olayı sorun olarak algılamadı!... Hemen aklımıza "Eğitim Şart" sözü geliyor...

Üçüncü kapağımız, yaşantımızı tek tipleştiren, hangi şehirde hangi semtte olduğumuzu anlayamadığımız, hepsi birbirinin kopyası, üst üste bindirilmiş konutları inşa eden TOKİ'ydi. Kulağı kapalı, gözü açık bir yapı olarak, kapaktaki geçerliliğini korumaya, devam ediyor...

Dördüncü kapağımız elbette ki Kızılay'ın göbeğinde süren bir hukuksuzluktu. Ankara'nın ilk gökdeleni Emek İnşaatı'nın bir otele dönüşmesi sürecinde, yapılan kaçak kat ve usulsüz tadilatlar süreci idi. İlgili kurumların tamamı sobelendi... Gökdelende, Kızılay'ın göbeğinde kaçak köçek, hukuka aykırı inşaatları neredeyse bitirildi bina hizmete açıldı açılacak ... İlgili kurumların tamamı kulağının üstüne yattı, yatmaya devam ediyor...İyi uy-kular...

OLANLAR

Beşinci kapağımızda, Şehrin altını üstünü yol haline getiren, her derde deva kavşaklarla trafik sorununu çözmeye çalışanlar sobelenmişti. Zatı muhterem kulağın arkası etmeseydi şaşardık. Her yağmur yağdığında, kavşak ve yol çözümlerinin nasıl bir çözüm olduğunu yakından görüyoruz. Tam bir “kapak koleksiyoneri” ile karşı karşıyayız.

Altıncı kapağımız, Kızılaydaki heyula binaydı. 17 yıl sonra hizmete açılacak, eski iki katlı Kızılay Binası’nın katlinin arkasından, tarihi bir mirasın üzerine yapılan bina... Şimdilerde alışveriş merkezi olmaya kentin merkezini yaşanılmaz kılmaya hazırlanıyor. Kulağının üstüne yatanlar çoğalıyor.

İçeride kapaklar çok, halının altına süpürülen çöpler çok, hukuksuzluk diz boyu, kentler talan edilmiş, doğa yağmalanmış, kapaklar arka akaya basılmış önemli değil... Kapak koleksiyonerleri çoğaldı önemli değil... Sözün özü ,kapak olmak önemli değil, kapağı kim yapmış ona bakmak lazım, halkın çıkarlarını koruyanlar mı?... kendi çıkarlarını koruyanlar mı?...

Sobeye kapak olanlar sergisi devam edecek... Kulağının üstüne yatanların tamamını sobeliyoruz...

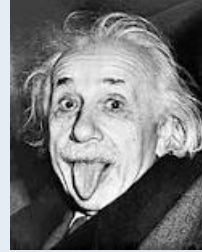
Gazi Üniversitesi’nde Soğuk Rüzgarlar Esiyor...

Gazi Üniversitesi Mühendislik, Mimarlık Fakültesi Maltepe Kampüsü’nde yaz bitiminde başlayan ve hala bitiril(e)meyen tadilatlar nedeni ile öğrenime penceresiz başladı.

Binanın kat holleri ile merdiven hollerinin naylon örtüler ve ahşap panolarla kapatıldığı ortamda soğukla mücadele eden öğrenciler ve öğretim üyeleri de sınıflarda paltoları ile eğitim yapabiliyorlar. Öğrenciler tadilatların ne zaman biteceğinden habersiz olarak endişe içinde bir an önce pencerelerini istiyorlar.

Bu arada, yapıda süren tadilatlar çerçevesinde yenilenen döşeme kaplamaları da ayrı bir sorun olarak ortaya çıkmıştır. Bina girişinden başlayarak tüm kat holleri ile merdivenler (kayar) seramik malzemesi ile kaplanmış olup uyarı anlamında olsa gerek merdiven başlangıcı ve bitişleri ile kat hollerinde bir sıra kaymaz seramik döşenerek sözde önlem alınmaya çalışılmıştır. Ancak, yağmur ve özellikle kar yağışının olduğu günlerde binaya girildiği ilk andan itibaren, kayma veya aniden düşme şeklinde **“görünmez kazaların”** yaşanması kaçınılmaz olacaktır.

Bu süreçte seyirci kalan sorumlulara SOBE.....

DİLLER DIŞARI, KIŞ GELDİ...

Sonbahardan kışa geçtik artık. Havalar soğudu. Kaloriferler, sobalar çoktan yandı. Yazlık gömleklerimiz kaldırıldı. Kışlık giysilerimiz naptalinli dolaplardan çıkarıldı. Kazaklarımız, yağmurluklarımız, kışlık ayakkabılarımız gözden geçirildi. Onarılması gerekenler onarıldı. Yenilenmesi gerekenler için bütçemize bakıldı. Böylece, biz kent halkı, kentte yaşayanlar kişisel hazırlıklarımızı yaptık, tabii ki olanaklarımız elverdiğince...

Peki, kentimiz kış hazırlığı olarak ne yaptı? Şiddetli yağmurlara, kara buza hazırlıklı mı? Altyapı, makine parkı, malzeme depoları gözden geçirildi mi? Personel eğitildi mi?

Yoksa bu yıl da, her şiddetli yağmurdan, kardan sonra “böyle afet görülmeli!” mi denilecek? Su baskınına uğrayan hane halkına üst katları komşularına taşınmaları mı söylenecek? Kar yağdığında “oturun oturduğunuz yerde” mi denilecek bizlere?

İklimlerin değiştiğini, artık rüzgarların daha sert eseceğini, yağmurun ve karın yağdığında, tam yağacağını söylüyor uzmanlar. Doğasını bozduğumuz yeryüzü tepki veriyor. Giderek daha fazla sayıda su baskını, yoğun kar, şiddetli rüzgar göreceğiz.

Eminiz ki bu yıl kentimiz bize “ben hazırlıksız yakalandım, böyle afet görülmeli!” demeyecek. Eminiz ki o hazırlıklıdır. Rögarlar temizlenmiş, çağdaş buz önleme malzemeleri depolanmış, kar küreme-tevizleme araçları alınmıştır. Ama yine de, biz biz olalım, her evde çadır, kurtarma botu, şişme deniz yatağı, dalgiç elbisesi ve bir miktar tuz bulunduralım...

Ulus Hali'nin Hâlleri

Ulus Hali esnafının da halde alış veriş yapan Ulus Hali konuklarının da nabzını ölçtük. Hepsi Ulus'un eski günlerine özlem duyarken Ulus Hali'nin eskisi gibi uğrak yeri olmadığından şikayetçi. Bunun nedenlerini de bizimle paylaştılar. Kimine göre servis araçları, seyyar satıcılar, kimine göre pahalılık, kimine göre Ulus'tan kamu binalarının taşınması Ulus'un içini boşaltan ve Ulus Hali'nin cazibesini kaybetmesini sağlayan nedenlerden...

“İnsanların alım gücü düştü”

Ahmet Öztürk : Uzun zamandır Ulus Hali'nde çalışıyorum, 24 senedir buradayım balıkçılık yapıyorum. 24 sene önce burada iğne atsan yere düşmezdi. Şimdi her yerde marketler var. Marketlerde de balıkçılar var, her yer balıkçı oldu. Herkes kredi kartı kullanıyor, marketleri tercih ediyor, insanlar ev mi geçindirsin? Kredi kartı borçlarını mı ödesin? Ulus Hali'ne gelip balık mı alsın? Çok zor durumu insanların alım gücü düştü, bir balıkçı kendini zor kurtarıyor maddi olarak. Eskiden iş çıkışına denk düşen saatler arasında burası çok kalabalık olurdu. Şimdi, insanların iş çıkışı saatlerinde işler düştü. Şimdi bugün için Ulus Hali'ni ayakta tutan yerler Ankara'nın ilçeleri. Ankara'nın ilçelerinden Bala'dan Haymana'dan Sincan'dan geliyorlar.

“25 yıl önce iğne atsanız yere düşmezdi”

Balıkçı: (ismini söylemekten çekiniyor) 25 yıldır buradayım eski Hali de biliyorum, şimdiki Hali de. 25 yıldır burada balıkçılık yapıyorum. 25 yıl önce iğne atsanız yere düşmezdi, yine bir kalabalık var ama eskisi gibi değil. Buradaki kurumlara servis araçları koydular, insanlar kapının önünden servise biniyor, kapısının önünde iniyor. Ulus Hali'nden alışveriş yapmıyorlar. Burada esnaf olarak da sorunlarımız var, seyyar satıcılar var Ulus Hali'nin önünde onlara, dışarıda izin veriyorlar; benim tezgahım içeride çizgiyi geçse bana ceza yazıyorlar. Ulus Hali eskisi gibi de değil geçim zorlaştı bizim için.

“Ulus Hali'nin altında dehlizler var, görünmeyen bir tarihi de var”

Fatih Yüksel: Biz 1954'ten beri buradayız. 18 yaşımdan beri Ulus Hali'nde çalışıyorum. Babalarımızın babaları bile burada çalıştı. Vatanın buraya bir ayak alışkanlığı var. Burası orta tabakaya hitap eden bir alışveriş merkezi. Buranın tarihi dokusunun korunmasını istiyoruz. Birtakım düzenlemeler getirmeye çalıştılar ama tam olarak da bu düzenlemeleri oturtamadılar. Belediye tuttu buraya Ankara taşı döşedi, kanalizasyonda yaptı ama bunlar geçerli düzeyde elverişli bir şekilde yapılmadı.

Bir de Vakıf Suluhan Çarşısı'nın arka bölümünde burada su arızası kazılırken, kaleye uzanan dehlizlerin çıktığı söyleniyor, altta da görünmeyen yönleri ile tarihi bir yapısı var. İleri de yapılacak düzenlemeler ile de değiştirilecekse, buranın tarihi yapısı korunarak onarılıp Mısır Çarşısı'nda olduğu gibi hizmete açılabilir.

“Giyim ve takı Ulus Hali ile bağdaşmıyor”

Ulus Hali için bir takım ruhsat düzenlemeleri de yapılmalı. Öncesi de burada takı çanta vb... yoktu. Sadece meyve sebze gıda ile ilgili alışveriş vardı. Ulus merkez özelliğini kaybedince işler düştü. Ulus Hal esnafı, kiralar da yüksek olunca kiralarını ödemek için gıda dışındaki satışlara yöneldi. Bu da Ulus Hali'nin özelliğini yitirmesine sebep oldu. Artık giyim ve çanta satılıyor. Bunlar Ulus Hali ile bağdaşmayan malzemeler.

Ulus Hali'nin hem belediye hem de Sosyal Güvenlik Kurumu'na ait

olması Belediye'nin kiraları ve Sosyal Güvenlik Kurumu'nun kiralarının birbirleriyle bağdaşmaması kiraların yüksek olmasına neden oluyor. Üç-dört sene önce belediye burayı yıkacağını söylediğinde kendi kiralarını artırdı, Sosyal güvenlik Kurumuna emsal teşkil etti ve kiralar % 50'ye yakın artış gösterdi. Şu an 38 m2 bir dükkâna 3650TL kira bedeli veriyoruz. İlerisi için duyduğumuz yıkılırsa yerine yenisinin yapılacağı ama yeni yapılanın da bu kiraların altında bir rakama verilmeyeceği kesin. Ulus varoşlardaki halka, alımgücü zayıf olan halka hitap ediyor. İnsanların ucuz mal alabilmesi ticarete önemli etkenlerden, bir malı ucuz satabilmemizi de bizim kiralarımız etkiliyor. Kira artışları da esnafı güç durumda bırakıyor. Sattığımız malın maliyetine yansıyor. Bunun için dükkânları esnaflara uygun vadelerle satabilirler böyle bir çözüm getirebilirler. Burada bir onarım da yapılacaksa eğer plan proje çerçevesinde yapılsın. Burada otopark sorunu da çözülmesi gereken sorunlarımızdan

“Ulus Hali'ne kahvaltılık almaya gelirim”

Tülay Eroğlu: Memur emeklisiyim. İncirli'de esnafım, İncirli'de oturuyorum, alış-veriş için buraya geliyorum. Ulus Hali'ne daha çok kahvaltılık almaya geliyorum. Kahvaltılık çeşidi için burada ne arasam var ve oldukça taze olduğunu düşünüyorum. Eski Hali ile Ulus Hali'ni kıyaslarsam alışveriş için gelen kesim aynı kesim hiç değişmedi. Ulus Hali'nin tercih edilme sebebi fiyatlarının uygun olması, evimin hemen yanında birkaç market var ama markete gitmiyorum halden çok daha pahalı. Her 15 günde bir buraya geliyorum alış verişimi yapıyorum gidiyorum. Buraya daha çok memur emeklisi, işçi emeklisi geliyor. Alım gücü düşük olan insanlar tercih ediyor, fiyatları uygun olduğu için.

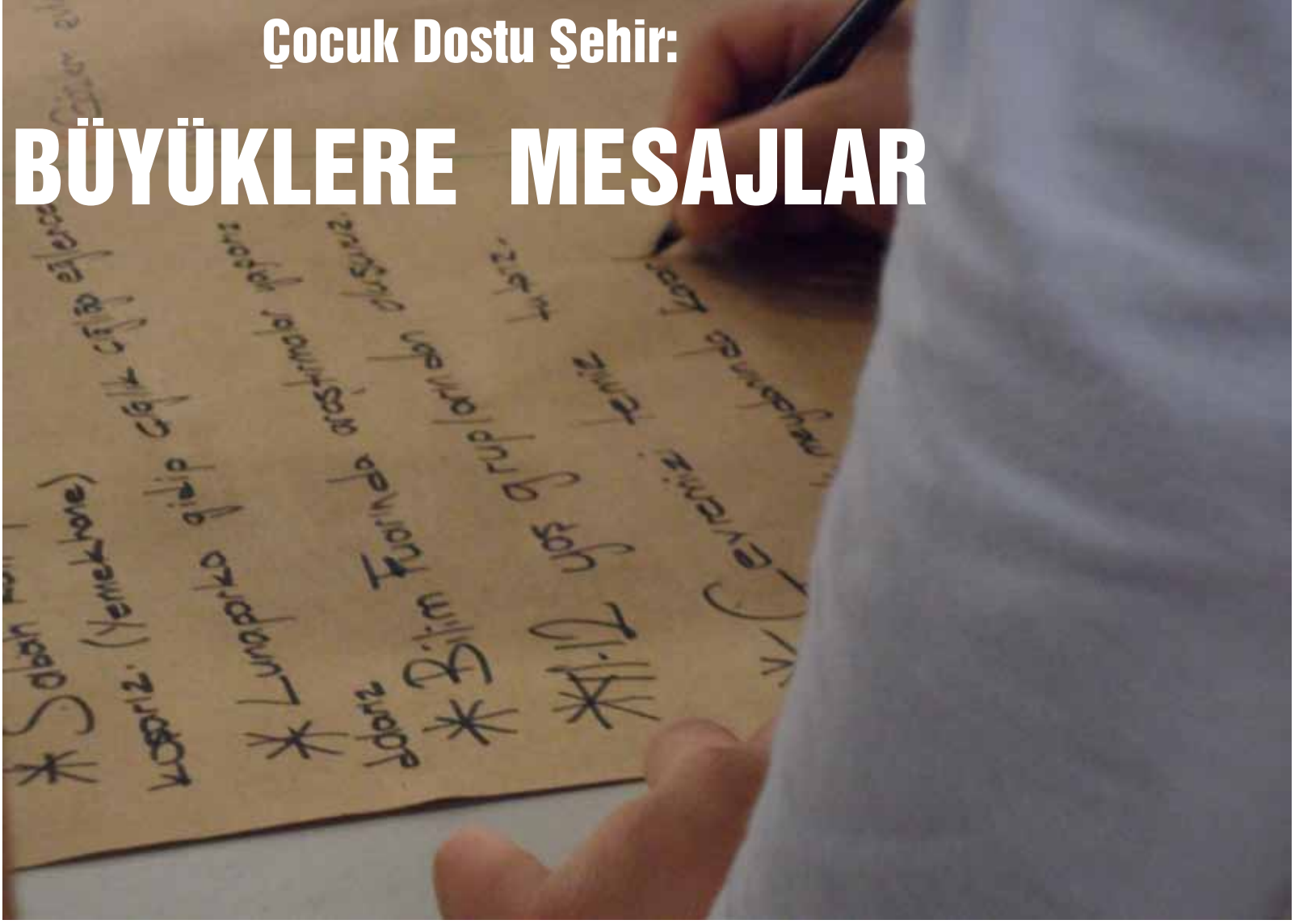
“Ankara eskiden böyle miydi?”

Ali Dinçer: Emekliyim, Hacı Bayram Cami'sinden çıkıyorum, Ulus Hali'ne geliyorum, alış-veriş yapıyorum. Marketler çok pahalı oturduğum yerin yakınında market var ama burada 1TL 'ya aldığım meyve orada 3TL. Buraya insanların gelmelerinin nedeni Ulus Hali'nin ucuz olması herkes öncelikle bu sebeple burada. Bir de camii'nin burada olması etkili. Bazı yenilikler de var, Ulus Hali'nde ben çok eski hâlini de biliyorum, eskiden üstü açıktı şimdi kapandı.üstü açık olduğu için de yağmur yağ içindeydi burası , çamurun içinde yürüyorduk, 75 yaşındayım 1957'den beri gelirim Ulus Hali'ne. Eskiye göre daha bakımlı ama eskiden kalabalık daha fazlaydı. Daha fazla insan vardı. Ankara eskiden böyle miydi? Her taraf market oldu. Marketler Ulus Hali'ni öldürdü. Ulus merkezdi eskiden Ankara'da. Ulus'un tekrar merkez olmasını isterdim.

“Tarihi doku insanları Ulus Hali'ne çekiyor”

Abdullah Özden: Ağrılıyım, 3 yıldır Ulus Hali'nde çalışıyorum. Birçok kişi burayı tercih ediyor. Burayı tercih etmelerinin en önemli sebebi tarihi bir yer olması. Yıllardır Ankara'ya hizmet veriyoruz. Tarihi bir dokunun olması insanları Ulus Hali'ne çekiyor. İnsanlar buraya gitmek için de geliyor alışveriş yapmak için de.

Çocuk Dostu Şehir: BÜYÜKLERE MESAJLAR

Ankara Çocuk Dostu Şehir olma yolunda önemli adımlar attı.... Ankara Valiliği ve BM UNICEF tarafından yürütülen projede, başta **Mimarlar Odası Ankara Şubesi Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi** olmak üzere kurumlar, çocuklar için yaşanabilir bir kentin kriterlerini aramaya başladılar. 19-20 Kasım 2011'de, *Dünya Çocuk Hakları Günü*'nde düzenlenen şenlikte ve yapılan atölye çalışmalarında "Çocuklar nasıl bir kent istiyorlar?" sorusuna yanıt arandı. Ortaya çıkan sonuçlar, büyükler açısından hepimiz açısından önemliydi... Burada çocukların nasıl bir kentte yaşamak istediklerine dair vereceğimiz örnekler oldukça çarpıcı diye düşünüyoruz.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından yapılan "canlı kent performansı" atölyesine katılan çocukların, *çocuk dostu şehir nasıl bir şehirdir ve nasıl olmalıdır?* sorularına verdikleri yanıtlar üzerine yapılan çalışmada ,çocuklar tarafından bir çocuk kenti oluşturuldu.

Çocuk kentinde neler vardı?

Çocuk kentinde, müze okul ve yeşil alanlar vardı. Trafik sorunu diye bir şey yoktu. Sağlıklı bir yaşam için bisiklet yolları yapılmıştı. Çocuklar tek katlı çocuk evlerinde yaşıyorlardı. Kentin ortasında kocaman bir orman vardı... Ve çocuklar, eğitim ve öğrenime doğal ortamlarda devam ediyorlardı.

Tüm ihtiyaçları robotlar tarafından karşılanıyordu. Para yoktu. Her şey bedavaydı. İhtiyaçlar için takas yapılabilirdi. Yemeklerini aileleri pişirmiyordu. Ortak bir yemek haneleri vardı ve robotlar yemekleri pişiriyordu. Çocuklar sadece oyun oynuyorlar ve iyi bir eğitim alıyorlardı. Çocuk kentinin etrafı yüksek duvarlarla örülüydü. Yani bir kale gibi korunuyordu. Kimden diyeceksiniz. Düşmandan değildi elbet... "Neden yüksek duvarlar?", sorusuna ise verilen yanıtlar. biz büyükler için önemli bir mesaj içeriyordu. Çocuklar tarafından yapılan, çocuk kentinin duvarları büyükler için yapılmıştı. **"Biz ancak büyükler bize karışmazsa özgür olabiliriz"** diyorlardı. Ailelerini çocuk kentinde istemiyorlar, yılda bir ya da iki kez bayramlarda ve yılbaşında görmeyi yeğliyorlardı... 11 yaşına gelen her çocuğun bu kentte bir yıl yaşamasını öngörüyorlardı...

19-20 Kasım 2011'de, Çocuk Dostu Şehir Şenliği kapsamında 1300 çocuğun katılımı ile onlarca atölye çalışması yapıldı, her atölyenin çocuk katılımı açısından önemli sonuçları var... Bu sonuçlar temel olarak bir sorunu işaret ediyor...

Büyükleri!

Sözünde durmayanları, özgürlükleri sınırlandıranları...

Kissadan Hisse: "büyükler" olarak aynaya bakma ve çocukları dinleme vakti geldi de geçiyor...

YENİ YIL TEMENNİLERİ

Her yıl bir öncekini,
gelen gideni aratıyor...
2012 yılında sobe olarak

Vicdan duygusunu kaybetmeyen bir toplum,

Depremlerin ve tüm doğal afetlerin zararlarını en
aza indiren, felakette yara saran değil yıkımlar ol-
madan bilimi ve tekniği dikkate alan bir devlet,

Gazetecilerin ve bilim adamlarının cezaevinde ol-
madığı,

Komşuları ile barış içerisinde olan bir ülke,

Köprülerin altını su basmayan bir başkent,

Yoldaki tuzları yalayın demeyen bir belediye baş-
kanı,

Saltanat kayığında yüzmeyen, sırça köşkte otur-
mayan yöneticiler,

Bugünden daha kötüye götürmeyen bir anayasa,

“Yetmez Ama Evet” lerin değil, Demokrasi, He-
men Şimdi diyenlerin çoğaldığı bir ülke,

Bilim, ilim, finans, yargı, basın, spor, o, bu, her
şey benim elimde olsun demeyen bir hükümet,

Ayar çekilmiş yazılar yazmayan gazeteciler;

Muhalef seslerin çoğaldığı,

Hurafelerin değil, aklın egemen olduğu bir eğitim,

Üniversite öğrencilerinin cezaevinde olmadığı,

Rıza kelimesinin, 13 yaşında kız çocuklarının ve
toplumun vicdanını yaralamadığı,

Kadın cinayetlerinin olmadığı,

Barış içerisinde, özgürlüklerinden vazgeçmeyen,

Sokaklarda kutladığımız, bir yeni yıl,

Umut Ediyoruz...

KISSADAN HİSSE:

“Ömür Umlardan Önce Bitmeli”

Gazete Sobe'yi facebook'tan takip edebilirsiniz.

Sobe Ankaralılar (Gazetesobe)

SOBE, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni'nin ücretsiz ekidir.

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Fatih Söyler

Yayın Kurulu: Hazeli Akgöl, Tezcan Karakuş Candan, Nergiz Demirkaya, Ali Hakkı, Sıla Karataş, Ethem Torunoğlu, Y. Yeşim Uysal, Ece Yoltay

Yayına Hazırlayan: Zeynep Yıldız

İletişim: Konur Sok. 4/3 Kızılay Ankara Tel: 0312 417 16 85 E-posta: sobe@mimarlarodasiankara.org - gazetesobe@gmail.com

Baskı: Mattek Matbaacılık Bas. Yay. Tan. San. Tic. Ltd. Şti. Adakale Sk. 32/27 Kızılay/Ankara Tel: 0312 433 23 10